

CONSELL DE GARANTIES ESTATUTÀRIES
DE CATALUNYA

Nota en relació amb el Dictamen del Consell de Garanties Estatutàries 6/2016, d'1 de desembre, sobre el Projecte de Llei del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i de modificació de la Llei 23/1998, d'estadística de Catalunya

Conclusions del Dictamen:

Primera. Els articles 3 i 6; l'article 20 bis, en l'addició de l'article 7 bis LECat; l'article 23, en l'addició dels apartats 2 i 3 de l'article 9 bis LECat; l'article 23 bis, en l'addició de l'article 10 bis LECat; l'article 24, en la modificació de l'article 17 LECat; l'article 24 bis, en l'addició de l'article 21 bis LECat; l'article 25, en l'addició de l'article 23 bis LECat, i l'article 26, en la modificació de l'article 30 LECat, del Projecte de Llei del Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i de modificació de la Llei 23/1998, d'estadística de Catalunya, no vulneren la Constitució ni l'Estatut.

Aprovada per unanimitat.

L'examen de l'adequació constitucional i estatutària dels articles s'efectua seguint els blocs temàtics plantejats en l'escrit de sol·licitud.

1. Des de la perspectiva de la possible vulneració de l'article 55 EAC (potestat legislativa del Parlament) per part del contingut del títol II del Projecte de Llei, que modifica la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya (en endavant, Llei 23/1998 o LECat) i, més concretament, dels articles 20 bis i 23, que hi afegixen els articles 7 bis i 9 bis, el Consell raona que l'article 41.1 de la Llei 23/1998 no exigeix que el Projecte de Llei del pla estadístic de Catalunya, que correspon presentar al Govern cada quatre anys, hagi de tenir aquest únic i específic objecte, sinó que el que estableix és que s'aprovi mitjançant una Llei i sigui resultat de l'exercici de la potestat legislativa del Parlament i que, per tant, no correspongui a l'acció de l'Executiu. En conseqüència, no prohibeix en cap moment ni la inclusió ni la regulació d'altres matèries en el text d'aquest mateix Projecte de Llei.

El Projecte de Llei respon a una iniciativa legislativa exercida legítimament pel Govern (art. 109 Reglament del Parlament de Catalunya [en endavant, RPC] i art. 26.b i 36 Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern), ha estat admès a tràmit per la Mesa del Parlament i es troba actualment en procés de tramitació mitjançant la declaració d'urgència (núm. expedient 200-00005/11). Segueix els requisits del procediment legislatiu ordinari, amb la reducció a la meitat dels seus terminis (art. 105 RPC) i, per tant, no constreny en cap cas la llibertat de configuració del legislador autonòmic, la qual pot exercir plenament, amb observança dels límits constitucionals i estatutaris i d'acord amb els tràmits i les prescripcions que preveu el Reglament aprovat pel Parlament de Catalunya (art. 58 EAC).

Pel que fa al principi de seguretat jurídica (art. 9.3 CE), el Projecte de Llei, en allò que fa referència a la modificació de la Llei 23/1998 (títol II) no mereix cap crítica de constitucionalitat ni d'estatutarietat. Així, aquesta part del seu text comprèn un aspecte organitzatiu (referit als òrgans de govern de l'Institut d'Estadística de Catalunya [Idescat]) i un de substantiu (relatiu a altres aspectes del sistema estadístic de la Generalitat), que manifesta plena coherència interna amb la finalitat de la norma i que té una connexió directa i immediata amb la que regula el Pla estadístic de Catalunya, el qual es refereix a la mateixa matèria, com és la de les dades estadístiques en l'àmbit de la Generalitat. Conseqüentment, té un contingut homogeni, en la línia d'allò que disposa l'article 110 RPC, raó per la qual no li són traslladables les objeccions de tècnica legislativa que han merescut en ocasions les lleis òmnibus o multisectorials. Ultra això, cal recordar que ni la Constitució ni l'Estatut incorporen cap limitació expressa que impedeixi dictar normes amb un contingut heterogeni (DCGE 2/2014, de 10 de gener, FJ 4, i 3/2015, de 26 de febrer, FJ 3).

PALAU CENTELLES

Baixada de Sant Miquel, 8 - 08002 Barcelona

Tel. + 34 93 317 62 68 Fax + 34 93 318 17 20

consell@cge.cat

A més, aquest contingut queda identificat de forma precisa, clara i raonable tant en el títol mateix de la norma com en el seu text, de manera que no ofereixen confusió ni a l'aplicador ni al destinatari. Tampoc l'ofereix el fet que el Pla sigui una norma de vigència limitada (quadriennal) i que, en canvi, les normes generals siguin de vigència indefinida, atès que la coexistència de regulacions amb diferents períodes de vigència temporal en un mateix text legislatiu no és quelcom prohibit pel bloc de la constitucionalitat, i encara menys si aquests períodes estan expressament determinats (art. 2).

2. Quant als òrgans de govern de l'Institut, l'article 23 del Projecte de Llei afegeix un nou article 9 bis a la Llei 23/1998, que, en el seu apartat 2, atribueix al Govern, mitjançant un decret d'organització i funcionament, la regulació dels dits òrgans. El legislador català té atribuïda per l'article 135 EAC la competència exclusiva sobre estadística d'interès de la Generalitat (inclosa la planificació estadística, l'organització administrativa i la creació d'un sistema estadístic oficial), de manera que compta amb la capacitat habilitant per regular la creació d'un organisme d'aquesta naturalesa per llei ordinària, d'acord amb la competència exclusiva que li reconeix l'Estatut per organitzar l'Administració de la Generalitat ex article 150.a EAC, i per la mateixa potestat d'autoorganització inherent a l'autonomia política de l'autogovern català (art. 2.1 i .2 EAC). No hi ha cap impediment jurídic per tal que una llei catalana prevegi que la concreció de determinats aspectes de l'estructura i el funcionament d'un organisme administratiu s'hagi de realitzar mitjançant la corresponent remissió a un reglament executiu aprovat pel Govern, en l'exercici de la potestat reglamentària que l'Estatut atorga a l'article 68.1 EAC. Així ho ha entès també el Tribunal Constitucional quan, en ocasió de l'examen de l'article 103.2 CE, ha declarat que la reserva de llei que s'hi conté per crear, regular i coordinar els òrgans per a l'Administració de l'Estat és una reserva relativa, que permet compartir la regulació de la matèria entre la llei i el reglament, tant per motius tècnics com per optimitzar el compliment de les finalitats que persegueix la norma (entre d'altres, STC 176/2015, de 22 de juliol, FJ 6).

En conseqüència, la creació i l'estructuració de l'Idescat per llei i la seva subsegüent complementació per decret governamental, tal com disposa l'apartat 2 del nou article 9 bis de la Llei 23/1998, és una opció legítima del legislador que es manifesta respectuosa amb les competències de la Generalitat i no esdevé incompatible amb el compliment dels principis que prescriuen els articles 103.1 CE i 71.2 i .4 EAC (jerarquia, eficàcia, funcionament objectiu al servei dels interessos generals, coordinació i sotmetiment al dret, inclòs el principi d'independència i transparència que exigeixi la legislació sectorial) ni amb els drets estatutaris de l'article 30.2 EAC.

L'apartat 3 d'aquest mateix article 9 bis LECat desenvolupa el règim jurídic del director o la directora de l'Institut respecte del sistema de la seva designació, la duració del seu mandat i les causes taxades de cessament en el càrrec. En concret, afegeix que el seu nomenament per part del Govern, a proposta del conseller o la consellera del departament competent en matèria de gestió i coordinació del Sistema Estadístic de Catalunya, s'ha d'efectuar «d'acord amb criteris professionals i tècnics en l'àmbit de l'estadística», i també que el seu període de mandat «és de sis anys, sense possibilitat de renovació». I, al mateix temps, configura el lloc de director com una figura d'alt càrrec, atès que el defineix orgànicament amb rang de director general, nivell jeràrquic aquest que és propi de l'esmentada tipologia (art. 5.1 de la Llei 13/1989, art. 2.j de la Llei 13/2005 i art. 4.2 i 54 de la Llei 19/2014). Per tant, es tracta d'un lloc directiu de designació política que, segons el Tribunal Constitucional mateix, no està sotmès de forma obligatòria a l'exigència pròpia de la funció pública estrictament professional, la qual se sustenta en l'aplicació als processos de selecció per a l'accés al servei públic dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat, ex articles 23.2 i 103.3 CE (STC 235/2000, de 5 d'octubre, FJ 13; 221/2004, de 29 de novembre, FJ 4 *in fine*; 192/2012, de 29 d'octubre, FJ 4).

Ara bé, tot i que, d'acord amb aquesta configuració jurídica, no és necessari altre requisit que l'acte decisor i discrecional del Govern, adoptat mitjançant el corresponent procediment administratiu (art. 29 i 32.1.c de la Llei 13/2008), el nou article 9 bis.3 de la Llei 23/1998 ha optat per incorporar un conjunt d'elements que contribueixen a garantir: la capacitat i la competència professional (segons criteris tècnics), la independència del seu mandat (un d'únic de sis anys que, per la seva durada, transcendeix el període d'una legislatura) i la inamobilitat

mentre l'exerceixi (causes taxades de cessament). Per tant, d'acord amb els precitats elements, assumint alhora que alguns d'aquests són perfectibles (així, per exemple, per al nomenament es podria precisar un nombre mínim d'anys d'experiència professional, un nivell o una especialitat de formació acadèmica determinats o, en el cas de cessament, algun tipus d'informe preceptiu i previ per part d'alguna autoritat o algun funcionari o òrgan distint del Govern en el cas del supòsit d'apreciació de «[l']incompliment greu de les funcions pròpies del càrrec»), no s'aprecia motiu de retret constitucional (art. 23.2 i 103 CE) ni estatutari (art. 150 EAC) en la regulació que fa del sistema de designació del director de l'Institut l'apartat 3 de l'article 9 bis de la Llei 23/1998, segons la redacció donada per l'article 23 del Projecte de Llei.

Igualment, i malgrat que no constitueixen cànon de constitucionalitat (STC 197/2014, de 4 de desembre, FJ 4), es respecten amb suficiència les recomanacions europees, que són preses en consideració pel nou règim jurídic de designació i cessament del director de l'Idescat.

Amb relació a la manca de previsió d'un «régimen transitorio» quant a la possible incidència de l'entrada en vigor del Projecte de Llei en la continuïtat o l'extinció del mandat de l'actual director de l'Idescat i l'afectació que aquesta circumstància temporal pot tenir a l'hora d'exercir les seves funcions amb independència, es conclou que no genera una situació d'inseguretat jurídica per si mateixa. El vigent director va ser nomenat i exerceix les seves funcions segons els requisits dels decrets 341/1989, de creació de l'Institut d'Estadística de Catalunya (art. 6), i 24/2014, d'organització i funcionament d'aquesta entitat (art. 6). Així, tal com prescriu el marc jurídic actualment aplicable, tant el nomenament com el cessament corresponen a la lliure apreciació per part del Govern, en la seva qualitat d'alt càrrec, sense que s'exigeixin altres requisits addicionals ni es prevegi una duració determinada del mandat o unes causes específiques de cessament.

Quan el Projecte de Llei entri en vigor, com a llei que s'integra en l'ordenament jurídic català, el Govern comptarà amb el marge raonable que consideri adient per dur a terme les adaptacions estructurals de l'Idescat (incloent-hi el nou procediment de designació del director), mitjançant el corresponent decret que preveu la norma mateixa, mantenint alhora la capacitat de determinar el moment oportú per implementar-lo administrativament. Mentre no ho faci, l'actual direcció seguirà exercint les seves funcions, d'acord amb la legislació en matèria d'estadística de la Generalitat i respectant les normes sobre règim jurídic i procediment de les administracions públiques, llevat que el Govern decideixi cessar-lo segons la normativa encara vigent i per la qual va ser nomenat al seu moment. Cal distingir, doncs, entre una certa indeterminació respecte al moment i en els termes en els quals s'aplicarà la nova normativa, atès el criteri d'oportunitat i de lliure apreciació del Govern, amb un retret d'inseguretat jurídica. Qüestions aquestes dues darreres ben diferents, de la mateixa manera que tampoc s'ha de confondre el legítim marge de discrecionalitat o de valoració de l'oportunitat amb un cas de potencial arbitrarietat o de prevenció en la futura aplicació de la Llei i els seus efectes.

En conclusió, el contingut de l'article 23 del Projecte de Llei, en la redacció que dona a l'apartat 3 del nou article 9 bis LECat, posat en relació amb la resta de l'articulat de la norma, no constitueix un supòsit d'inseguretat jurídica susceptible de vulnerar el principi recollit a l'article 9.3 CE.

3. En relació amb el tractament de les dades de caràcter personal, s'examinen els articles 3, 6, 12.2 (que és objecte de la segona conclusió del Dictamen), 23 bis, 24, 24 bis, 25 i 26 del Projecte de Llei, partint de la determinació del contingut del dret fonamental derivat de l'article 18.4 CE i reconegut també en l'article 31 EAC. Els articles 3, 6 i 12.2 fan referència al Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 mentre que els articles 23 bis, 24, 24 bis, 25 i 26 modifiquen la Llei 23/1998.

L'article 3 del Projecte, que fixa els principis generals del Pla estadístic de Catalunya per remissió als del Codi de bones pràctiques de les estadístiques europees, s'examina en relació amb l'observança del principi del tractament adequat de les dades personals, que és un principi bàsic i elemental de l'activitat administrativa i consubstancial al capteniment dels poders públics (art. 103 CE i 71 EAC). Les dades personals han de ser tractades d'una forma concreta,

determinada per la Llei 15/1999, de 13 de desembre de protecció de dades personals (LOPD) i la normativa que la desenvolupa.

El precepte analitzat fa remissió als quinze principis que estableix el Codi de bones pràctiques, que, per tant, esdevenen principis del Pla, i ja és implícit que l'Idescat, quan l'executa, ha d'incorporar-los en la seva actuació fent un tractament adequat d'aquell tipus de dades. En l'àmbit material de la protecció de dades, l'article 4 LOPD incorpora implícitament el referit principi del tractament adequat.

La formulació d'uns concrets principis en el Projecte de Llei que regula el Pla estadístic no exclou la plena vigència i aplicació dels relatius a l'adequat tractament de les dades continguts en la normativa sobre protecció de dades, que és, d'altra banda, la seva seu natural. El Tribunal Constitucional ha assenyalat que una norma no es pot considerar un element aïllat ni incomunicat sinó que s'integra en un ordenament jurídic determinat, en el si del qual, conforme als principis generals que l'informen, s'han de resoldre els buits legals o, fins i tot, les antinòmies reals o aparents que plantegi el seu articulat (STC 222/2006, de 6 de juliol, FJ 8). En conseqüència, l'article 3 del Projecte de Llei no és contrari a la Constitució ni a l'Estatut d'autonomia.

L'article 6 es refereix a la «Potenciació de la integració de la informació estadística de Catalunya». Els apartats 3 i 5 tracten, respectivament, de la incorporació de la informació procedent d'arxius i registres administratius a les estadístiques amb vista al desplegament, l'elaboració i la difusió de les estadístiques d'interès de la Generalitat i a la inclusió en la informació de les variables de sexe i edat.

Els apartats anteriors s'analitzen en relació amb la seva adequació al principi de minimització, entès en un doble sentit: d'una banda que les dades han de ser adequades, pertinents i limitades a allò necessari en relació amb els fins per als quals són tractades (art. 6.1.c Directiva 95/46/CE i 5.1.c Reglament [UE] 2016/679), i, d'altra, que en el tractament s'ha de garantir que es redueixi al mínim el risc d'identificació dels interessats a través de mesures tècniques i organitzatives, com ara, la pseudonimització de les dades (art. 25.1 i 89.1 del Reglament esmentat). La jurisprudència constitucional l'ha considerat sota la denominació de principi de congruència i racionalitat en la utilització de les dades. I, legislativament, es troba recollit amb caràcter orgànic i, per tant, aplicable directament a Catalunya, a l'apartat 1 de l'article 4 LOPD. Coherentment amb això anterior, l'apartat 5 d'aquest article estableix que les dades s'han de cancel·lar quan hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat per a la qual han estat recollides o registrades. A més, entès l'esmentat principi com a garantia de la no-identificació dels interessats, l'article 17.4 LECat, modificat per l'article 24 del Projecte de Llei ja preveu, amb caràcter general, l'aplicació de tècniques que garanteixin l'anonimat en la comunicació d'informació relativa a dades personals. En conseqüència, els apartats 3 i 5 de l'article 6 del Projecte de Llei no són contraris a la Constitució ni a l'Estatut.

L'article 24, que modifica l'article 17 LECat, es refereix, com a font prioritària de les estadístiques d'interès de la Generalitat, als arxius i els registres administratius i estadístics disponibles. Específicament, l'apartat 4 de l'article 17 LECat preveu la tècnica de l'anonimització en la comunicació de la informació relativa a dades personals de persones físiques «llevat dels casos en què la finalitat estadística ho requereixi, en els quals s'han d'aplicar tècniques que no permetin a terceres parts la identificació de les persones afectades». Es tracta el precepte des del punt de vista de la subjecció de la comunicació a la necessitat imprescindible per a les finalitats estadístiques.

La cessió o comunicació de dades, entesa com aquell tractament que suposa la seva revelació a una persona diferent de la interessada, es troba regulada en els articles 11 i 12 LOPD. Aquests preceptes disposen que és imprescindible el consentiment previ de l'afectat en l'esmentada comunicació i, en la mateixa línia, el Tribunal Constitucional (STC 292/2000, FJ 13) ha afirmat que la cessió de les dades a un tercer per procedir a un tractament amb fins diferents dels que van originar la seva recollida, encara que puguin ser compatibles (art. 4.2 LOPD), suposa una nova possessió i un nou ús que requereix el consentiment de la persona

interessada. Tanmateix, hi ha supòsits en els quals no s'exigeix aquest consentiment, com és el cas que la cessió es realitzi entre administracions públiques amb finalitats estadístiques (art. 11.2.e LOPD) i, en el mateix sentit, l'article 21.1 LOPD exceptua aquestes dades de la prohibició de comunicació.

Tant la comunicació de la informació relativa a dades personals com els principis que la presideixen són matèries pròpies del règim jurídic de la protecció de dades, de manera que la seva seu adequada és la LOPD i les normes que la desenvolupen. L'article 4 LOPD ja disposa que les dades de caràcter personal «només es poden recollir per [...]» al compliment de «finalitats determinades, explícites i legítimes»; que «no es poden fer servir per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals les dades hagin estat recollides», i, més específicament, pel que aquí ens interessa, que «[n]o es considerarà incompatible el tractament posterior d'aquestes amb finalitats [...] estadístiques [...]». I, respecte del principi del degut i adequat tractament, ja hem dit que és consubstancial a qualsevulla activitat administrativa, en el sentit que sempre i en tot cas s'han de tractar en la forma que determina la legislació orgànica en matèria de protecció de dades. A més, el mateix precepte qüestionat ja incorpora un dels vessants del principi de minimització, en exigir amb caràcter general que la comunicació de la informació sobre les dades sigui anonimitzada i, per tant, que no se'n pugui identificar el titular. En conclusió, l'article 24 del Projecte de Llei, en la modificació que efectua de l'apartat 4 de l'article 17 LECat, no és contrari a la Constitució ni a l'Estatut.

L'article 24 bis afegeix un nou article 21 bis a la LECat, d'acord amb el qual l'estadística oficial ha de respondre a les necessitats de les institucions, els centres de recerca, les empreses i el públic en general, i fixa els principis als quals s'ha d'adequar la difusió de les estadístiques oficials. El precepte s'examina des del punt de vista del respecte al secret estadístic.

El secret estadístic, està regulat, de forma detallada, en el capítol IV de la mateixa LECat. En concret, entre altres aspectes del seu règim jurídic, estableix el deure de guardar secret, fins i tot després que les persones obligades ja no desenvolupin llurs activitats professionals o deixin d'estar vinculades als òrgans que fan o tenen estadístiques (art. 24 i 31 LECat); preveu l'obligació de destruir les dades que serveixin per a la identificació immediata de les persones informants quan ja no calgui conservar-les per al desenvolupament de les estadístiques programades, les quals, en tot cas, han d'ésser guardades sota clau, precinte o disposició especial (art. 27 LECat); enumera els casos que no queden emparats pel secret estadístic (art. 28 LECat), i reconeix també el dret de les persones interessades a accedir a llurs dades personals que figuren en els directoris estadístics i a obtenir la rectificació dels errors que continguin (art. 29 LECat). En darrer lloc, pel que fa als danys que pugui causar la vulneració del secret, n'estableix la responsabilitat administrativa, sens perjudici de les responsabilitats civils i penals que puguin ser també exigibles (art. 33 LECat). En el mateix sentit, però en relació amb l'àmbit material de la protecció de dades de caràcter personal, el deure de secret també resta garantit per l'article 10 LOPD.

Per tant, el fet que el precepte dictaminat no faci cap referència al criteri de conformitat amb el secret estadístic no vulnera la Constitució ni l'Estatut, ja que queda a bastament garantit per la mateixa LECat i també per la LOPD. En conseqüència, l'article 24 bis del Projecte de Llei, en l'addició que efectua de l'article 21 bis LECat, no és contrari a la Constitució ni a l'Estatut.

Els articles 6, 23 bis, 24, 25 i 26 del Projecte de Llei s'analitzen també des de la perspectiva del respecte als controls i les garanties dels anomenats drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició (drets ARCO).

A més dels articles 6 i 24, dels quals ja se n'ha exposat el contingut, l'article 23 bis introdueix un nou article, el 10 bis, a la LECat, on es regula l'accés, la utilització i la integració dels registres administratius a càrrec de la Generalitat. Per la seva banda, l'article 25 afegeix un nou article 23 bis a la LECat, relatiu a la creació del Registre de fitxers estadístics, el qual conté l'inventari dels fitxers amb finalitats exclusivament estadístiques. A l'últim, l'article 26 modifica l'article 30 LECat, per tal de reconèixer a l'Idescat i a les institucions i els òrgans del Sistema

Estadístic de Catalunya l'activitat impulsora i facilitadora de la utilització de la informació estadística disponible.

D'acord amb la jurisprudència constitucional, la garantia del dret a la intimitat i, més específicament, a la protecció de dades de caràcter personal es tradueix en un dret de control sobre les dites dades. Es tracta d'un dret que depassa allò que constitueix l'àmbit estrictament estadístic i que, per tant, la seva regulació i les garanties del seu exercici cauen plenament en el règim del dret fonamental a la protecció de dades. La LOPD, en el títol II rubricat «Principis de la protecció de dades», inclou un seguit de previsions que obliguen el responsable del fitxer a adoptar les mesures tècniques i organitzatives que garanteixin la seguretat de les dades i n'evitin l'alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat (art. 9); imposen el deure de secret professional (art. 10), i impedeixen la transmissió de les dades personals que puguin estar emmagatzemades sense consentiment de la persona interessada (art. 11). Així mateix, dedica el títol III als drets de les persones a la protecció de les seves dades, entre els quals fa una detallada regulació del dret d'accés (art. 15) i dels drets de rectificació i cancel·lació (art. 16). Les anteriors garanties es completen amb la previsió d'un procediment específic a través del qual s'han d'exercitar els drets d'oposició, accés, rectificació o cancel·lació (art. 17 i 18), que troba el seu desenvolupament en el Reial decret 1720/2007 (art. 23 a 36). A l'anterior s'ha d'afegir la funció de control de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades prevista a l'article 5. d de la Llei 32/2010.

Ultra això, específicament l'article 17 LECat, modificat per l'article 24 del Projecte, afegeix com a regla general l'anonimització de la informació relativa a les dades personals de les persones físiques que es comunica. La finalitat del procés d'anonimització és evitar la identificació de les persones, per tant, en la mesura que la persona interessada no sigui identificada o no ho pugui ser, el dret fonamental a la protecció de dades personals no es veuria afectat i, en conseqüència, tampoc tindria raó de ser l'exercici dels drets ARCO. I quant a l'article 25, precisament, en regular el Registre de fitxers estadístics, preveu un instrument que té com a finalitat facilitar l'accessibilitat i la transparència de la informació estadística i, per tant, afavoreix el control de les dades que s'hi contenen.

Per tant, els drets ARCO resten completament preservats per les previsions que conté la legislació aplicable sobre protecció de dades, tenint en compte que, a més, aquests poden ser objecte d'una certa modulació atesa la finalitat d'interès general de l'activitat estadística, en consonància també amb el que preveu la normativa europea. En conseqüència, els articles 6, 23 bis (en l'addició de l'art. 10 bis LECat), 24 (en la modificació de l'art. 17 LECat), 25 (en l'addició de l'art. 23 bis LECat) i 26 (en la modificació de l'art. 30 LECat) del Projecte de Llei no són contraris a la Constitució ni a l'Estatut.

Segona. *L'apartat 2 de l'article 12 del Projecte de Llei no vulnera la Constitució ni l'Estatut, si bé es recomana la supressió de l'incís «sempre que sigui possible», d'acord amb el raonament exposat en el fonament jurídic quart, lletra C.*
Aprovada per unanimitat.

L'article 12.2 regula els programes anuals d'actuació estadística per mitjà dels quals s'executa el Pla estadístic de Catalunya 2017-2020 i disposa que aquests estableixen la descripció tècnica de les actuacions estadístiques que s'han de dur a terme durant l'any que comprenen. Regula també el contingut de les fitxes descriptives de les actuacions en les quals «s'han de fixar, sempre que sigui possible, els organismes responsables i col·laboradors de l'actuació, una ressenya descriptiva de l'actuació, les principals variables sobre les quals cal obtenir resultats, els fitxers i registres administratius i estadístics als quals cal accedir per a la producció de l'estadística i un calendari precís de difusió de resultats».

La possibilitat que, a priori i en no fer cap distinció, l'incís «sempre que sigui possible» permetés que no constés algun dels ítems en la fitxa descriptiva planteja dubtes respecte de la limitació a l'exercici dels drets ARCO, sobretot en relació amb els organismes responsables de l'actuació estadística perquè són també els responsables de la formació o creació dels fitxers

estadístics i els que decideixen sobre la finalitat, el contingut i l'ús del tractament de les dades (art. 2.d Decret 143/2010).

L'article 12.2, en tenir com a objecte la definició i el contingut dels programes anuals d'actuacions estadístiques, se situa en un estadi anterior al de l'efectiva formació o creació del fitxer estadístic que, si s'escau, contindrà les dades de caràcter personal susceptibles de control per part de la persona interessada. Si bé la completesa de la fitxa descriptiva de l'actuació dóna notícia de l'abast, els objectius, les característiques i els responsables de la producció estadística d'interès de la Generalitat i, en conseqüència, pot aportar informació sobre la tipologia de dades que, en un futur, poden ser objecte de tractament, no té, en canvi, un impacte directe en relació amb el dret protegit per l'article 18.4 CE. En efecte, el reconeixement d'aquest dret fonamental es troba condicionat a l'existència d'una informació relativa a persones físiques identificades o identificables (art. 3.a LOPD), que és tractada i organitzada en un fitxer, sense que, per tant, a través del contingut d'una norma d'abast programàtic es pugui incórrer en una pretesa desprotecció a priori i en abstracte.

Ultra això, l'article 14.3 del mateix Projecte de Llei exigeix que, en els projectes tècnics de les actuacions estadístiques, hi constin, amb caràcter preceptiu, totes les circumstàncies que l'article 12.2 fa dependre del fet que «sigui possible», per tal que les esmentades actuacions siguin incloses en el corresponent programa anual. És per aquest motiu que no s'arriba a copsar en quins supòsits no seria possible incloure en la fitxa descriptiva de l'actuació una informació que ja s'ha hagut de proporcionar amb caràcter de requisit ineludible a l'efecte de la inclusió de les actuacions estadístiques en els programes anuals.

D'acord amb l'anterior, l'opció que introdueix l'incís «sempre que sigui possible», en el sentit que en els programes pugui no constar algun dels ítems de la fitxa descriptiva de les actuacions estadístiques, és inoperant i més aviat pot provocar una manca de claredat i una certa confusió, per no dir incompatibilitat, amb l'article 14.3 del mateix Projecte de Llei que, tot i això, no arriba a afectar el principi constitucional de la seguretat jurídica. Per tant, malgrat que no ofereix dubtes de constitucionalitat ni d'estatutarietat, per donar més claredat a l'esmentada norma, es recomana la supressió de l'incís citat.